

“Nem szökhetsz el a holnap felelősségétől azzal, hogy ma kibújsz alóla.”
Abraham Lincoln

“Keveseknek adatik meg, hogy közvetlenül formálják a történelmet, de mindannyian befolyásolhatunk kisebb eseményeket, amiből összeáll a történelem.”
John F. Kennedy

Eddigi vezetői tevékenység összefoglalása

1992-ben lettem egyetemi tanársegéd a Természeti Földrajzi Tanszéken, ahol 1997 óta töltök be tanszékvezető helyettesi funkciót Dr. Mezősi Gábor (TTK dékán 1999-2005) felkérésére. 1999-ben lettem egyetemi docens, vezető oktató az Szegedi Tudományegyetemen. 1996-2000 között a TTK Tanulmányi Bizottságának tagja voltam, 1998-2000 között annak elnökeként tevékenykedtem. 2005 óta folyamatosan tesztek eleget vezetői (oktatási dékánhelyettesi) megbízatásoknak először Dr. Csirik János (dékán 2005-2008) és Dr. Hernádi Klára (dékán 2008-14) felkérése alapján. 2012 óta a TTIK általános és oktatási dékánhelyettese vagyok.

Vezetői tevékenységemet megelőzően olyan közösségekben tanultam, dolgoztam, amelyekben a megismerhettem a csoportmunka hatékonyságát, illetve a felelős döntések felvállalását. Életem első meghatározó csoportja a középiskolai Hajnóczy József Barlangkutató Csoport volt, mellyel mind a mai napig tartom a kapcsolatot. 1980-ban lettem a Kutatócsoport tagja, és aktív szerepet vállaltam a Hajnóczy-barlang feltárásában. A barlangászat alapszabálya, hogy egy kutatóegység legalább 3 főből álljon. A közösségi normák megtanulása és a kutatási célok, módszerek megismerése után 17 évesen már irányítottam feltárási, „bontási” munkálatokat a csoportban, melynek eredménye több új, addig ismeretlen járat, terem felfedezése lett. A munka során nem csak a saját, hanem társaim testi épségére is figyelni kellett, megfontoltan kellett az esetenként veszélyes helyzeteket elkerülni, megelőzni. Ekkor alakult, ki bennem a döntés-előkészítés kollektív jellege, majd a döntés meghozatalának felvállalása és a végrehajtása.

Az egyetemi tanulmányaim során hamar bekapcsolódtam a Földrajzi Diákkör munkájába, III. évfolyamos hallgatóként a Diákkör titkára lettem. Itt megismerhettem a kutatás sokszínűségét, és különösen országos szinten az eredmények értékelésének szubjektív jellegét. Azonban ez nem tántorított el a kutatástól és 1989-ben OTDK I. díjat, ill. Pro Scientia Aranyérmet kaptam az OTDT döntése alapján. Kutatási aktivitásomat azóta is a csoportmunka és a széles körű kapcsolatrendszer határozza meg. Jellemző, hogy publikációimat társszerzőkkel közösen írtam. Eddig 56 társszerzőm volt, 48 hazai, 8 külföldi.

Többször szerveztem kutatócsoportot hazai és nemzetközi kutatók részvételével. Voltam szakmai vezetője 100-200 mFt összköltségvetésű projekteknek, melyekben 4-5 intézmény (pl. ELTE, Debreceni Egyetem, Pécsi Tudományegyetem, Nyíregyházi Főiskola) vezetőit, oktatóit (150-200 fő) irányítottam. Tapasztalatot szereztem a kutatás irányításáról és a csoportmunka nehézségeiről, előnyeiről. A munkám eredményességét, elfogadottságát igazolja, hogy az újabb konzorciális pályázatnál ismét az SZTE TTIK-t kérték vezető partnerként a társintézmények.

Vezetői tevékenységem fő területe az oktatásszervezés. Dékánhelyettesi funkcióim előtt tanszékcsoporti képviselőként a Kar Oktatási Bizottságának tagja voltam. 1993-ban bekapcsolódtam a geográfus képzés kialakításában, a képzési és kimeneti követelmények kialakításában. Részt vettem a TVSZ átalakításában az 1993-as Felsőoktatási törvény alapján, majd a kreditrendszerre történő áttéréskor. Oktatási ügyekkel kapcsolatos tevékenységeim közé sorolhatók az alábbiak is: részvétel a kari órarend egyeztetésén (6 évig), a földrajzos felvételi javító bizottság vezetője voltam 5 évig. A Tanulmányi Bizottság tagjaként, majd elnökeként kb. 2000 kérvény elbírálásában vettem részt, ezért is támogattam az elektronikus ügyintézés kiszélesítését és az elektronikus index bevezetését. Javaslataim több esetben épültek be az intézményi szabályzatokba, eljárási rendbe.

2005-ben lettem a kar oktatási dékánhelyettese. A felsőoktatásban éppen a Bologna-típusú, többciklusú képzés bevezetése zajlott. Az alapszakok képzési követelményeit a konzorciális szakmai szervezetek már addigra kialakították, de szakok indítása 2005-ben kezdődött a karon. A természettudományi és az informatikai alapszakok kurzusainak tematikáit ki kellett dolgozni, az ETR-ben rögzíteni. Az intézményi egyeztetéseket is el kellett végezni, hiszen a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karon folyt általános iskolai tanárképzés, de 2006-ban ez megszűnt, hiszen egy integrált intézményben csak egy képzés indulhatott. A képzések indítási jogát egyértelműen a TTK kapta, de a hallgatói létszámok megállapításakor a JGYTFK adott 60 fő természettudományi és 40 fő informatikai helyet. A létszám átadását a képzésben való részvételhez kötötte a JGYTFK vezetése. A tárgyalások csak részben vezettek eredményre, a párhuzamosságok megszüntetése azóta sem következett be. Az új képzési struktúra bevezetésével új Tanulmányi és Vizsgaszabályzatot kellett készíteni intézményi szinten. A szövegeztést elkészítő szűkebb bizottság tagjaként sikerült olyan TVSZ-t készíteni, mely az intézmény egészére érvényes lett. Ezután már csak ún. Tanulmányi Ügyrendet készítettünk a TVSZ-t kiegészítve a kari sajátosságok megőrzése végett.

2008-ra majd 7000 hallgató, melyből több mint 5500 aktív, és 500 körüli, melyből 300 fő főállású oktató volt az SZTE Természettudományi és Informatikai Karán.. A korábbi osztatlan és a bologna típusú képzések együttesen voltak jelen ekkor, mely nagyon nehezé tették az oktatás szervezését, de a Tanulmányi Osztály, az Oktatási Bizottság és az oktatók teljes együttműködése révén ezt a nehéz időszakot zökkenőmentesen éltük át.

Az alapszakok indítása után elkezdődött a Karon diszciplináris mesterszakok alapítási és indítási folyamata, mely révén 2008-ra az összes mesterszak rendelkezett indítási engedéllyel. A folyamat koordinálása az én feladatom volt, de sok támogatást kaptam az Oktatási Bizottságtól és a szakfelelősöktől. A műszaki képzési terület 3 alapszakja is elindult ebben az időszakban a karon. 2008-as pályázatomban szereplő 2 mondatot most is megismétlem: *„Ezúton is szeretném megköszönni mindazoknak a munkáját, akik részt vettek ebben, a Kar jövőjét meghatározó eljárásban. Méltán büszkék lehetünk arra, hogy a két képzési területen az SZTE TTIK rendelkezik jelenleg a legteljesebb kínálattal (és megfelelő számú hallgatóval) az országban.”*

A TTIK-n az oktatási dékánhelyettes feladata a következő bizottságok vezetése: Oktatási Bizottság, Felvételi Bizottság, Köztársasági Ösztöndíjbizottság. Képviselem a Kart az Egyetemi Oktatási Bizottságban, az Egyetemi Köztársasági Ösztöndíjbizottságban. Szerkesztem a kari képzéseket a Felvételi tájékoztatóhoz, kapcsolatot tart a felvételi eljárás során az Oktatási Igazgatósággal.

A Felsőoktatási törvény alapján a Tanulmányi Bizottság hatáskörébe tartozik minden – nem a Kreditátviteli Bizottság hatáskörébe utalt – tanulmányi ügy (átvétel, kivételes tanulmányi rend, passzív félév engedélyezése, felvett kurzus törlése stb.). Munkám során a kari Tanulmányi Bizottság nagyon jól végezte feladatát, kari vezetői szintre kevés fellebbezés jutott el. Az intézményi szabályzatok miatt a hallgatói jogviszonnal és az átsorolással kapcsolatos döntéshozatal jelentősen könnyebbé vált. A jogszabályok alapján a döntések egy része átkerült intézményi szintre, a TO feladata az előzetes ellenőrzés maradt, míg a TB elsősorban a szakváltási, átvételi, passzív félév igénybevételével kapcsolatos ügyeket intézi hatékonyan. Sikertörténet a TB, a TO és a dékáni vezetés között olyan munkastílust kialakítani, amely során folyamatosan értékeljük a munkafolyamatokat, megújítjuk a tájékoztató anyagokat, javaslatokat teszünk új elektronikus űrlapok alkalmazására az ETR Modulo felületén.

2008-ra a kitűzött intézményi célok alapján a természettudományi, informatikai és a mérnökképzési portfólió fejlesztése, bővítése megtörtént, és a Kar neve Természettudományi és Informatikai Karra változott. 2008-tól Dr. Hernádi Klára felkérésére folytattam dékánhelyettesi munkámat. A karon visszaállt a 3 dékánhelyettesi szerkezet. Az oktatási dékánhelyettesi feladatok megmaradtak és a miután a kari adminisztratív feladatok valamelyest csökkentek, több időt kellett fordítani az intézményen belüli egyeztetésekre, bizottsági munkára. Így, feladatom megnövekedett az Egyetemi Oktatási Bizottságban, hiszen a kar aktívan részt vett az alap- és mesterszakok indításában (a karon jelenleg 14 alap és 11 mesterszak indul). Az intézmény más karaihoz kötődő képzések indításakor a következő, a Kar 2011-es akkreditációs anyagában megfogalmazott elveket követtem: *A munkaerőpiac kívánalmaihoz igazodó képzési kínálat kiszélesedésével, jelenlegi és indítandó szakjainkban jelentősen megnőtt az átiktatás szerepe, az SZTE egyéb karaival való együttműködés fontossága. Rendkívül fontosnak tartjuk, hogy a korábbiakhoz hasonlóan a TTIK továbbra is maximálisan nyitott maradjon ezen a területen is, és azt, hogy az alapító okiratban meghatározott alaptevékenységéhez igazodó strukturálódása folytán integrálja a különböző képzési szinteken folyó szakokat és a Szegedi Tudományegyetem más képzéseinek alapozó, szakmai törzsismeretköreinek a Kar jellegéhez illeszkedő szervezeti egységeit és ez alapján biztosítsa az intézményben a képzések közös vagy hasonló szakterületei oktatásának szervezését.*

E célnak a megvalósítása komoly nehézségekbe ütközött és ütközik mindaddig, amíg az intézményen belül párhuzamosságok működnek. Sem a Mérnöki Kar, sem a JGYPK korábbi vezetésével nem sikerült megállapodni a közös képzésfejlesztési stratégia, ill. a humán erőforrások, valamint egyéb kapacitások megosztása terén.

Ehhez kötődik a karok közötti átiktatás szervezéséhez, a költségek tervezéséhez, és a karok közötti elszámoláshoz kapcsolódó tevékenységem. Az átiktatás rendszere folyamatosan változott az intézményben, hatékony megoldást mind a mai napig nem sikerült találni. Az átiktatás és a karok közötti együttműködés új lehetőségeire a vezetői elképzeléseim között kívánok választ találni.

2010 végén indult és 2011. tavaszáig zajlott a harmadik intézményi és kari akkreditáció folyamata. A kari önértékelés összeállításának én voltam a felelőse, így részt vettem az MAB előkészítő rendezvényein, majd az intézményi akkreditációs bizottság munkájában. Az önértékelés és a kapcsolódó táblázatok határidőre elkészültek, és a Kar vezetése fogadta a látogató bizottságot, és tájékoztatta azt a Karon folyó oktatási, kutatási

tevékenységről. A sikeres akkreditáció lezárásaként a MAB 2011/7/V/6.sz. határozatában 2016. december 31-ig akkreditálta a kart.

2011-ben harmadszor lettem a kar oktatási dékánhelyettese. A kialakult vezetői szerkezet, a különböző bizottságokkal kialakított jó együttműködés egy nyugalmasabb időszakot vetített előre, amit alaposan megzavart a Nemzeti Felsőoktatási törvény elfogadása és a hiányzó finanszírozási, végrehajtási és egyéb rendeletek hiánya. A kerettörvény jelleg sok szabályozási bizonytalanságot teremtett, ugyanakkor számos esetben megoldást adott korábbi problémákra. Ezek közül az egyik legfontosabb az osztatlan tanárképzés bevezetése volt.

Az osztatlan tanárképzés tervezésében részt vettem még 2010-ben, de az ott elfogadott elveket később a főiskolai lobbí megtorpedózta azzal, hogy az egységesnek képzelt általános iskolai és középiskolai tanárképzés szétválasztását elérte és ez a törvénybe is belekerült. Az intézményben kiújult a vita a párhuzamos képzésről. A vitában határozottan képviseltem azt, hogy a természettudományos, informatika és matematika tanárképzésben, mind az általános, mind a középiskolai tanárképzésben a Kar vezető szerepet játsszon, a 6 féléves közös képzésben nem lehetnek különbségek és kizárólag szakmai alapon történhet a JGYPK oktatóinak bevonása. Az egyeztetési folyamat nagyon eltérő álláspontokról indult, de a sok egyeztetés végére sikerült a karon megfogalmazott elvárásokat megvalósítva a képzéseket megszervezni és indítani 2013 őszén.

2012-ben Dr. Csendes Tibor általános és tudományos dékánhelyettes lemondása után Dr. Hernádi Klára dékánasszony engem kért fel általános dékánhelyettesnek az oktatási dékánhelyettesi feladatok megtartása mellett. Általános helyettesként részt vettem a kari döntések szenátusi előkészítésében. A kari vezetőség munkagyakorlatában kialakult az intézményi határozati javaslatok előzetes véleményezése, segítve ezzel a dékán munkáját. A gyakran 20-30 napirendi ponthoz tartozó anyagok terjedelme, és a megismeréshez rendelkezésre álló idő rövideje nem teszi lehetővé, hogy egy ember teljes alapossággal felkészüljön a Dékáni Kollégium és az azt követő Szenátus ülésére, különösen akkor, ha a két ülés közben is vannak változások a munkaanyagokban. Az anyagok tanulmányozásával tapasztalatot szereztem az intézményi (nem kizárólagosan oktatási jellegű) döntéshozatalban is. Általános helyettesként többször helyettesítettem a kar dékánját a Dékáni Kollégium és a Szenátus ülésén is, ahol többször hozzászóltam és véleményt nyilvánítottam az aktuális ügyekben.

Általános helyettesként munkaügyi eljárásokban is képviseltem a Kart és jó kapcsolatot sikerült kialakítani az intézmény Főtitkárával.

Vezetői tevékenységem során folyamatosan kapcsolatot tartottam a hallgatók képviselőivel. Az általam vezetett bizottságokba delegált hallgatók folyamatosan tájékoztatást és meghívást kaptak a bizottság anyagairól és üléseiről. Minden héten fogadóórát tartottam, melyek gyakran tovább tartottak az előzetesen megadott 2 óránál. Igyekezem megoldásokat találni a hallgatók problémáira. Ebben a folyamatban elsődleges szempont volt a hallgató motiváltsága és elszántsága a probléma megoldására. A harmadszori tárgyfelvétel és sikertelen teljesítés vagy a harmadszori passzív félév igénybe vétele esetén ugyan sok lehetőség nincs a támogatásra, de mindig sikerült olyan technikai javaslatokat megfogalmazni, melye elfogadásával a jogviszony elvesztéséből származó hátrányos következmények hatásai csökkenthetők voltak. Az esetleges viták legtöbbször kari szinten megoldódtak, de néhány eset eljutott rektori szintig. Ezen esetek 90 %-a nem eredményezte a kari döntés visszavonását. Mindössze egy hallgatói tanulmányi ügy jutott el bíróságra az elmúlt 9 év alatt, de a bíróság az intézmény döntését helybenhagyta.

Dr. Hernádi Klára dékánasszonnyal alakítottuk ki a dékáni méltányossági kérelmek elbírálási rendjét és elveit. A döntések előkészítésében évek óta részt veszek, és a félévente beadott kb. 60-90 kérelem felét rendszerint támogatja a kar dékánja. Ezt a hallgatók keveslik, az oktatók soknak tartják.

Természetesen nem zárhatók ki az oktatási, oktatói problémák sem. Ezek száma az oktatói véleményezéssel és a belső minőségbiztosítással csökkenthetők. Az alapszakok 2006-os indítása és az első oklevelek kiadása után 5 évvel aktuálisra vált az alapszakok felülvizsgálata. Ezért kezdeményeztem a MAB párhuzamos szakakkreditációjánál használt önértékelés elvégzését a természettudományi alapszakokra, melynek értékelése 2014 tavaszán megtörténik. Ez alapján a képzési tervek átdolgozása is megtörténhet, mely alapján az érintett szakokon a képzés megújulva folytatódhat 2014 őszétől karunkon.

Az egyetemek természettudományi karainak dékáni vezetői rendszeresen tartanak tanácskozást. Évente 2 alkalommal találkoznak a dékánok és helyetteseik. 9 éve veszek részt ezeken a találkozókön és sikerült jó kapcsolatot kialakítani nemcsak az oktatási dékánhelyettes kollégákkal, hanem a dékánokkal, dékáni hivatalvezetőkkel egyaránt. A kapcsolattartás más fórumokon is megvalósulhatott, pl. TÁMOP projektekben. A vezetői kapcsolatok révén több hallgatói ügyet sikerült gördülékenyen megoldani, pl. átvétel, áthallgatás, de stratégiai döntésekben (pl. osztatlan tanárképzés, felvételi eljárás) is sikerül közös nevezőre jutni a társintézmények képviselőivel.

